

Εἰ δὲ σὺ οἶε
ὡς ὁ τύραννος
ἔχων πλείω κτήματα τῶν ἰδιωτῶν
διὰ τοῦτο καὶ ἀπ' αὐτῶν εὐφραίνεται πλείω,
οὐδὲ τοῦτο ἔχει οὕτως, ὥς Σιμωνίδη,

ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀθληταὶ
ὅταν γένωνται κρείττονες ἰδιωτῶν,
τοῦτο οὐχ εὐφραίνει αὐτοὺς
ἀλλ' ὅταν ἦττους τῶν ἀνταγωνιστῶν,
τοῦτ' αὐτοὺς ἀνιᾷ,
οὕτω καὶ ὁ τύραννος
ὅταν φαίνεται ἔχων πλείω τῶν ἰδιωτῶν,
οὐχ εὐφραίνεται τότε,
ἀλλ' ὅταν ἔχη ἐλάττω ἐτέρων τυράννων,
τούτῳ λυπεῖται·

ἡγεῖται γὰρ τούτους εἶναι ἀνταγωνιστὰς αὐτῷ τοῦ πλούτου.

Οὐδέ γε τῷ τυράννῳ γίγνεται τι
ὧν ἐπιθυμεῖ
θᾶπτον ἢ τῷ ἰδιώτῃ.

Αν, ὁμως, εσύ νομίζεις
ὅτι δῆθεν ο τύραννος,
επειδὴ ἔχει περισσότερα αγαθὰ ἀπὸ τους απλοὺς πολίτες,
γί' αὐτὸ καὶ ἀπὸ αὐτὰ ικανοποιεῖται περισσότερο,
οὔτε αὐτὸ εἶναι ἔτσι, Σιμωνίδη.

Αλλά, ὅπως ακριβῶς οἱ ἀθλητές,
ὅταν εἶναι ἀνώτεροι ἀπὸ τους απλοὺς <μη γυμνασμένους> πολίτες
αὐτὸ δεν τους ικανοποιεῖ,
ἀλλὰ, ὅταν (εἶναι) κατώτεροι ἀπὸ τους ἀντίπαλους συναθλητές τους,
αὐτὸ τους ενοχλεῖ,
ἔτσι καὶ ο τύραννος,
ὅταν εἶναι φανερό ὅτι ἔχει περισσότερα ἀπὸ τους απλοὺς πολίτες, δεν
ικανοποιεῖται τότε,
ἀλλὰ ὅταν ἔχει λιγότερα ἀπὸ ἄλλους τυράννους,
εξαιτίας αὐτοῦ στενοχωριέται.

Γιατί θεωρεῖ **αυτοὶ** ὅτι εἶναι <οἱ> ἀντίπαλοί του στον πλοῦτο.

Οὔτε, βέβαια, ο τύραννος αποκτὰ κάτι
ἀπὸ ὅσα ἐπιθυμεῖ
γρηγορότερα ἀπὸ τον απλὸ πολίτη.

Ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης ἐπιθυμεῖ οἰκίας ἢ ἀγροῦ ἢ οἰκέτου,
ὁ δὲ τύραννος ἢ πόλεων
ἢ πολλῆς χώρας ἢ λιμένων ἢ ἰσχυρῶν ἀκροπόλεων [...].

Ἀλλὰ μέντοι ὄψει καὶ πένητας
οὐχ οὕτω πολλοὺς τῶν ἰδιωτῶν
ὥς πολλοὺς τῶν τυράννων.

Οὐ γὰρ κρίνεται οὔτε τὰ πολλὰ οὔτε τὰ ὀλίγα
τῷ ἀριθμῷ,
ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις·

ὥστε πολλά μὲν ἐστί τὰ ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανά,
ὀλίγα δὲ τὰ ἐλλείποντα τῶν ἱκανῶν.

Τῷ οὖν τυράννῳ
τὰ πολλαπλάσια ἤττον ἱκανά ἐστίν εἰς τὰ ἀναγκαῖα
δαπανήματα
ἢ τῷ ἰδιώτῃ.

Γιατί ο απλός πολίτης επιθυμεί σπίτι, ἢ χωράφι, ἢ δούλο του σπιτιού,
ο τύραννος, ὁμως, (επιθυμεί) ἢ πόλεις,
ἢ μεγάλη χώρα, ἢ λιμάνια, ἢ ἰσχυρές ἀκροπόλεις.

Ἀλλὰ, ὁμως, θα δεις και φτωχοὺς
ὄχι τόσο πολλοὺς ἀνάμεσα στους απλοὺς πολίτες,
ὅσο πολλοὺς ἀνάμεσα στους τυράννους.

Γιατί δεν κρίνονται οὔτε τα πολλὰ οὔτε τα λίγα
με βάση το πλήθος,
ἀλλὰ με βάση τη χρησιμότητά – ἀναγκαιότητά τους.

Επομένως, πολλά εἶναι ὅσα ξεπερνοῦν τα ἐπαρκή,
λίγα, ὁμως, εἶναι ὅσα υπολείπονται ἀπὸ τα ἐπαρκή,.

Για τον τύραννο, λοιπόν,
τα πολὺ περισσότερα εἶναι λιγότερο ἐπαρκή για τις ἀναγκαῖες δαπάνες
του,
παρά για τον ἀπλό πολίτη.